

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB 2007

Pátek 2. března 2007

Spojeni pod Božím stanem

připravil výbor Světového dne modliteb z Paraguaye

Paraguay patří k zemím, kde je největší chudoba a největší sociální rozdíly. Hlavní příčinou je špatné rozdělení půdy. Nejbohatších 10 % obyvatel dostává 66 % příjmů a 30 % zemědělců nemá žádnou půdu. Každý 4. Paraguayec je chudý a nejchudších 40 % nemá co jíst. 20 % obyvatel nemá ani 1 dolar na den, většina musí vystačit s méně než dvěma dolary na den.

Nejhůř jsou na tom původní obyvatelé - Indiáni, bezzemci a ženy samozivitelky. Mnoho dětí pracuje nebo žebřá od pěti let a mnoho starších lidí nemá důchodové pojištění. Negramotnost dosahuje 7 %. Do školy nechodí 130 tisíc dětí. Dětská úmrtnost je vysoká, z jednoho tisíce narozených dětí jich 26 umírá. 160 rodiček ze 100 tisíc zemře při porodu. Jen 20 % obyvatel má zdravotní pojištění. Mnoho lidí žije v naprosto nevyhovujících podmínkách, např. v hlavním městě Asunciónu jsou 3 velké slumy, několik malých je v záplavové oblasti, kde lidé žijí prakticky v bažinách. Následkem je malárie. Kolem 30 tisíc lidí žije na městské skládce, kde hledají jídlo, užitkové předměty a věci do sběru.

K bídě přispělo hlavně kromě nespravedlivého rozdělení půdy také několik válek, tvrdá diktatura a asi 30 převratů. Od roku 1989, po pádu diktatury, dochází k postupnému zlepšování, které je pomalé a provázené mnoha překážkami a obtížemi. Neobejde se bez pomoci zvenčí, ke které patří i naše dnešní sbírka.

PARAGUAYSKÁ POZITIVA A NEGATIVA

POŽEHNÁNÍ	PŮDA
LÁSKA	BÍDA
RADOST	NESPRAVEDLNOST
PODPORA	HLAD
GRATIA(milost)	NEGRAMOTNOST
ŇANDUTÍ	KORUPCE
NADĚJE	ŽEBROTA
ŠKOLY	SLUMY

PŘEDEHRA

(V pozadí zaznívá paraguayská hudba na harfu. Tři ženy přinášejí modrou látku a hůl. Zatímco jedna zdvihá střed látky holí a druhé dvě ji pevně drží na obou koncích, vytvářejí tím vchod do stanu.)

Jedna: Je nádherné mít jistotu, že Bůh nás přijímá, kdekoli a kdykoli se v jeho jménu v modlitbě setkáváme. Boží stan se rozprostírá nad všemi místy ve světě, kde slavíme Světový den modliteb připravený ženami z Paraguaye. *(Ženy položí hůl, postaví se těsně k sobě a přehodí si látku přes ramena. Stan se promění v plášť.)*

Jedna: Je nádherné vědět, že zatímco skláníme hlavy v modlitbě, cítíme boží přítomnost jako obrovský plášť. Víme, že jsme pod Boží ochranou, spojeni se všemi lidmi, kteří s námi společně slaví tyto bohoslužby.

Všichni: Klanějme se našemu Bohu v duchu a v pravdě! Ať roste naše jednota, když se budeme v této bohoslužbě společně modlit a zpívat.

Píseň

PŘIVÍTÁNÍ ŽEN Z PARAGUAYE

Jedna: Zdravíme vás z Paraguaye v srdci Jižní Ameriky a vítáme vás ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Jedna: Paraguay je země s pahorky, horami a nížinami pod modrým nebem, s mnoha řekami a vodopády, s jedinečnými rostlinami a zvířaty.

Jedna: Paraguay je země se subtropickým podnebím, požehnaná bohatou vegetací zářivých odstínů zeleně. Stromy, které rostou jen tady, zabarvují krajinu svými růžovými, žlutými a bílými květy.

Jedna: Paraguay je země, kde se od zelené vegetace odráží červená půda a kde ještě můžeme vidět venkovany přepravující své výrobky a úrodu na pomalých dvoukolových vozech tažených voly.

Jedna: Paraguay je země, kde střechy domů jsou pokryty slámou nebo

oranžově zbarvenými taškami. Pod nimi se scházejí rodiny, aby společně pily tradiční studený čaj maté.

Jedna: Paraguay je země s velkou rozmanitostí umění a řemesel, s bohatou tradicí tanců a hudby. Zvláštností je paraguayská harfa.

Jedna: Paraguay je země pracovitých žen, které vyrábějí krajkou ňandutí (čti: *ňandutý*). Tato ruční práce vypadá jako síť pavučiny, jejíž celek je tvořen různými vzory.

VÝZVA K BOHOSLUŽBĚ

Jedna: S radostí v srdci vás zveme k oslavě Boha, našeho stvořitele a k uznání jeho plné moci nad vším stvořením. Vděčně si připomínejme, že v Ježíši Kristu jsme všichni Božími dětmi skrze víru (Gal 3, 26) a že je splněn slib daný Abrahamovi a Sáře. Pamatujme, že jen mocí Ducha svatého přes všechny své odlišnosti můžeme být spojeni v jedno tělo, kterým je církev. V jazyce guaraní, v jednom ze dvou úředních jazyků v Paraguayi, zní pozdrav „Nandejára tanderovasá“ (čti: *nandešára tanderovasá*). To znamená: „Bůh ti žehnej“. Pozdravme se navzájem slovy „Bůh ti žehnej“.

Píseň:

Je jen jed - no tě - lo, je jen je - den dach,
je jen je - den Pán, je jen jed - na vi - ra.
Spo - je - ni a chrá - ně - ni pod plá - št - ěm Bo - žim,
kde sta - ros - ti, pláč, bez - na - děj, bi - du slo - žim.

CHVALOZPĚV

Jedna: Shromáždili jsme se ve jménu Boha Otce, Syna a Ducha svatého.

Všichni: Dobrořeč, duše má, Hospodinu. Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký.

Jedna: Oděl ses velebnou důstojností. Halíš se světlem jak pláštěm.

Všichni: Dobrořeč, duše má, Hospodinu. Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký.

Jedna: Rozpínáš nebesa jako stanovou plachtu. (Žalm 104,1-2)

Jedna: Modleme se: Drahý nebeský Otče, ty jsi nás stvořil a chráníš nás. Ty rozpínáš nebesa nad námi jako stan. Spojuješ nás jako jednotlivé části krajky ňandutí. Prosíme, pomoz nám, abychom se radovali z tvé přítomnosti a abychom tě vzývali v duchu a v pravdě. Bože, působ mocně mezi námi. Tvůj duch jednoty buď při nás, když se budeme modlit a zpívat, když budeme číst a zvěstovat tvé slovo. Amen.

MODLITBA DÍKŮVZDÁNÍ

Jedna: Bože náš, vzdáváme ti díky za Ježíše Krista, tvého milovaného Syna, který nám otevřel cestu k tobě. Spojuje nás skrze Ducha svatého v jedno tělo. I když patříme k různým kulturám a mluvíme různými jazyky, jsme částí tvé církve.

Píseň (Ó velký Bože)

Jedna: Děkujeme ti za lidi na celém světě, kteří se dnes shromažďují k této bohoslužbě a společně s lidmi v Paraguayi pozvedají k tobě své hlasy a srdce.

Jedna: Děkujeme ti za ženy a muže na celém světě, kteří jsou připraveni ti sloužit tam, kam je povoláváš.

Ó vel-ký Bo - že, tvá když vi - dí - la, stvo - ře - ná
 nád - her - né hvěz - dy, kte - ré tvo - je si - la zdr - žu - je,
 moc - ným tvůr - čim slo - vem tvým, Tu ple - sá,
 ne - se mĚi - kem kaž - díč - kým.
 Bo - že, To - bě vsříc můj duch; Tys slav - ný Bůh, Tys slav - ný
 Bůh, Tu ple - sá, Bo - že, To - bě vsříc můj duch:
 Tys slav - ný Bůh, Tys slav - ný Bůh.

Píseň

Bo - že díky to - bě vzdám, Bo - že díky to - bě vzdám, Bo - že díky to - bě vzdám. A - men.
 A - guí - je o - re tu. A - guí - je o - re tu, a - guí - je o - re tu. A - men.

Jedna: Děkujeme ti za tvou přítomnost a ochranu i v temných dobách historie naší země.

Jedna: Děkujeme ti za úrodnost paraguayské půdy, za hojnou vegetaci, za slunce a za vydatné deště, které umožňují, aby všechno rostlo, zráló a poskytovalo nám potravu, o kterou se vzájemně dělíme.

Píseň (Bože, díky tobě vzdám)

Jedna: Děkujeme ti za všechny generace, které žijí společně v této zemi: za děti, mládež i dospělé, kteří s odvahou a tvořivostí plní své denní úkoly.

Jedna: Děkujeme ti za lidi v Paraguayi, kteří si stále ještě uvědomují hodnotu široké rodiny, za jejich vřelost a pohostinnost. Děkujeme ti za matky a otce na celém světě, kteří ve víře a moudrosti vedou své děti po tvých cestách.

Píseň (Bože, díky tobě vzdám)

Všichni: Děkujeme ti, že z tvé milosti můžeme žít spojeni pod ochranou tvého stanu. Amen.

Píseň (Bože, díky tobě vzdám)

DOZNÁNÍ VIN A PROSBA ZA ODPUŠTĚNÍ

Jedna: V první Janově epistoletě čteme: „Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“ (1J 1,8-9)

Proto se modleme:

Všichni: Vyznáváme, že naše víra je slabá, i když jsme poznali, že ty věrně plníš své sliby ode dnů Abrahama a Sárý až do dnešního dne. Bože, odpusť nám.

Ore poriahu - Bože, smiluj se.

Jedna: Vyznáváme, že mlčíme k rozmanitým projevům zla: k únosům, k činům pomsty, k boji o moc, k vykořisťování a korupci. Takové násilí nás od tebe vzdaluje a zabraňuje úsilí o jednotu. Bože, odpusť nám.

Všichni: Ore poriahu. - Bože, smiluj se.

Jedna: Vyznáváme, že neseme spoluvinu na situaci naší země, kde jen nepatrná menšina má mnoho a většina tak velice málo. Proviňujeme se, když neusilujeme o rovnoprávnost žen a mužů a o stejné možnosti vzdělání a práce. Nerespektujeme práva původních obyvatel. Bože, odpusť nám.

Všichni: Ore poriahu - Bože, smiluj se.

Jedna: Vyznáváme, že účinně neřešíme problémy mnohých dětí a mladých lidí, kteří nemohou chodit do školy a musí pracovat. Jsou ohroženi alkoholem, drogami a prostitucí. Bože, odpusť nám.

Všichni: Ore poriahu-Bože smiluj se.

Jedna: Vyznáváme, že často hřešíme myšlenkami, slovy a činy, svým domýšlivým a sobeckým jednáním. Dáváme přednost vlastním zájmům. Zapomínáme, že ty, Bože, máš radost, když spolu žijeme v harmonii jako rodina, spojená pod tvým stanem. Bože, odpusť nám.

Všichni: Ore poriahu - Bože, smiluj se.

Jedna: Vyznáváme, že se v našich církvích uzavíráme a nesdílíme svou víru s druhými. Zdůrazňujeme více to, co nás rozděluje než to, co nás spojuje. Bože, odpusť nám.

Všichni: Ore poriahu - Bože, smiluj se.

Jedna: Spoléháme se, že Bůh ve svém nekonečném milosrdenství nás osvobozuje z naší viny..." a krev Ježíše, jeho syna, nás očišťuje od každého hříchu. " (1J 1,7)

Všichni: Ore poriahu - Bože, smiluj se.

BIBLICKÉ ČTENÍ

(1. Mojžíšova 18,1-15)

(paraguayské ženy doporučují text zdramatizovat)

I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. Rozhlédl se a spatřil: hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka.“

Text vypravuje, jak Abraham přijal srdečně hosty, umyl jim nohy a ve stínu stromů je pohostil pečeným teletem, kyselým a sladkým mlékem a mnoha nekvašenými chleby, které Sára hned čerstvě upekla. Slyšme rozhovor, který po jídle následuje. Hosté se ptají Abrahama:

„Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ I řekl jeden z nich: „Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna.“ Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu. Abraham i Sára byli staří, sešli věkem, a Sáře již ustal běh ženský. Zasmála se v duchu a řekla si: „Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je již stařec.“ Tu Hospodin Abrahamovi řekl: „Pročpak se Sára směje a říká: Což mohu opravdu rodit, když už jsem tak stará? Je to snad pro Hospodina nějaký div? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna.“ Sára však zapírala: „Nesmála jsem se“, protože se bála. On však řekl: „Ale ano, smála ses.“

V Bibli čteme dále, že Sára devět měsíců po tomto setkání u stanu porodila syna. Byl nazván Izák, to znamená: „Bůh se směje a je milostiv.“ (Gn 18,1-3 a 9-15).

Jedna: Bůh věděl, nač Sára myslí a po čem touží. Podobně Bůh i dnes rozumí prosbám a přáním žen v Paraguayi a slyší je.

PARAGUAYSKÉ ŽENY VYPRÁVĚJÍ

Demetria: Jmenuji se Demetria a žiji na venkově. Už jako malé děvče jsem se naučila být poslušná a když jsem dospěla, věřila jsem, že musím mužům sloužit. Nejdříve otci a bratrům, potom manželovi a synům. Jen několik let jsem mohla chodit do školy a umím sotva číst a psát. Tak žiji a jsem se vším smířena. Můj manžel vydělává, a proto je přesvědčen, že může o všem v rodině rozhodovat. Stejně jako u nás je to v mnoha venkovských rodinách. Ženy nejsou ničím.

Zuzana: Jsem Zuzana a patřím do kmene Enxet. Jsem vdaná a mám čtyři děti. Narodila jsem se a žiji v regionu Chaco (čti: čako). Nemáme elektrický proud ani tekoucí vodu a není tu nemocnice. Naše úroda závisí na deštích, a když nastane sucho, vede se nám velmi špatně. Trápí mě, že mnoho domorodých indiánských žen neumí číst a psát. Tak rády

bychom se vzdělávaly, abychom se staly učitelkami nebo kazatelkami Božího slova. Díky církvi jsme v naší zemi znovu dosáhli vlastnických práv. To je pro nás velké požehnání. Mnoho Indiánů však ještě nemá žádnou vlastní půdu a žije bez naděje.

Angelika: Jmenuji se Angelika. Náš dům je z lepenky a plastové plachty stejně jako všechny domy v sousedství. Je nás devět bratrů a sester. Ráno v sedm hodin, když vypiji svůj hrneček "cocido", to je horký čaj maté, jdu do křesťanské školy. Školné za mne někdo platí, protože já bych je zaplatit nemohla. V poledne dostávám oběd v církevní jídelně spolu s těmi, kdo pracují na ulici. Ačkoliv je mi teprve jedenáct let, jsem již odbornicí na mytí čelních skel aut. Dělán to každé odpoledne až do večera.

Rosalba: Jsem Rosalba. Měla jsem možnost studovat na univerzitě. Už když jsem byla na základní škole a v gymnáziu, viděla jsem, jaké oběti museli rodiče přinášet, aby mi umožnili studium. Když jsem nastoupila na univerzitu, měla jsem štěstí, že jsem našla práci, protože mne rodiče už nemohli finančně podporovat. Jsem jedna z těch privilegovaných, které mohly ukončit univerzitní studium promocí. Nyní jsem farmaceutkou a vždycky povzbuzuji mladé lidi, aby nevzdávali školu a studium.

Anahí: Jsem Anahí. Pocházím z rodiny hudebníka. Už jako malé děvčátko jsem začala se svým otcem hrát na paraguayskou harfu. Hraji bez not, jen podle sluchu. Harfa mi umožnila dostat se do jiných zemí a seznamovat lidi s paraguayskou hudbou. Poznala jsem, že hudba nás přes všechny různosti spojuje a pomáhá nám vzájemně si rozumět. Hudba je Boží dar, za který jsem velmi vděčná.

Mercedes: Jsem Mercedes. Zhotovuji krajku ňandutí. To je umění, kterému jsme se naučily od našich matek a babiček. Existuje třiapadesát různých vzorů. Vyžadují hodně práce: úpravu rámu, přípravu látkové podložky a vláken, kresbu vzoru, zhotovení krajky a odstranění podložky, aniž by se krajka ňandutí poškodila. Přesto vydělávám velice málo. Ale i tak je ňandutí pro mnoho žen a jejich děti něco jako otec, protože jim zajišťuje trochu jídla na každý den. Mně se tato práce líbí, neboť ji mohu dělat doma. Rozvíjí moje duševní a tělesné schopnosti a uklidňuje moji duši.

Jedna: Modleme se:

Všichni: Děkujeme ti, Bože, za živé svědectví těchto žen. Prosíme tě, pomáhej jim v jejich nesnázích a existenčních zápasech, v jejich obdarováních a schopnostech.

ČTENÍ Z BIBLE

Jedna: V listu k Efezským čteme: „Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovávat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni. Jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech. Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování... A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštolů, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmítáni a unášeni závanem kdejakého učení – lidskou falš, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu. Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno. „ (Ef 4, 1-7 a 11-16)

Píseň

Tvo - je lás - ka je ja - ko stan,
Cú - bre - nos con tu man - to Dios.

chrá - ni nás, spo - ju - je je - den Pán.
Ú - ne - nos con tus hi - los de a - mor.

- je je - den Pán.
hi - los de a - mor.

KÁZÁNÍ/SVĚDECTVÍ

(případně aktualizace jednoho z uvedených textů)

Píseň (Tvoje láska je jako stan)

SBÍRKA

Jedna: Naše sbírka je znamením, že žijeme v jednom světě jako sestry a bratři. Sdílíme své starosti, zastáváme se jedni druhých v modlitbě a snažíme se sdílet i své materiální statky.

(uvést účel sbírky)

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Jedna: Modleme se:

Všichni: Jako církev na celém světě, spojená pod Božím stanem, prosíme Ducha svatého, aby nám pomohl vytrvat v prosbě za naše národy.

Jedna: Prosíme, aby ti, kdo vládou, byli moudří a jednali spravedlivě.

Jedna: Prosíme o sílu, abychom nemlčeli, nýbrž hlasitě veřejně odsuzovali nespravedlnost, násilí a podvody.

Jedna: Prosíme, abychom se mohli v našich zemích pohybovat v klidu a beze strachu.

Všichni: Bože, zachraň nás ve svém stanu.

Jedna: Prosíme, aby nás každodenní spěch neodváděl od soucítění se starými lidmi, s lidmi s postižením a s oběťmi válek.

Jedna: Prosíme, abychom nestavěli zdi, které nás oddělují od lidí odlišných kultur, nýbrž abychom poskytovali útočiště potřebným.

Jedna: Prosíme, aby mladé matky které jsou samy ještě dětmi a svobodné ženy nezakoušely příkoří, ale naši podporu a praktickou pomoc. Totéž vyprošujeme dívkám a ženám, které trpí sexuálním zneužíváním.

Všichni: Bože, zachraň nás ve svém stanu.

Jedna: Prosíme, aby si děti na celém světě směly hrát a učit se. Prosíme, aby nemusely trpět hladem a násilím a nebyly vystaveny nebezpečí drog.

Jedna: Prosíme, aby mladí lidé svým nadšením a tvořivostí objevovali cesty k větší spravedlnosti a harmonii v naší zemi.

Jedna: Prosíme, aby tvé nádherné stvoření, které jsi nám svěřil, nebylo dále ničeno nenasytostí a vykořisťováním.

(Prostor pro vlastní přímělné modlitby)

Všichni: Bože, zachraň nás ve svém stanu.

Jedna: Bože, ty znáš naše nejhlubší myšlenky a city. Žijeme společně pod tvým stanem a jsme spojeni poutem tvé lásky. Prosíme tě, přijmi naše modlitby skrze Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele. Modleme se společně, jak nás to on sám naučil:

Všichni: Otče náš...

POŽEHNÁNÍ A VYSLÁNÍ

(Přítomní se mohou držet za ruce)

Jedna: „Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit neskonalé víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků. Amen.“ (Ef 3,20-21)

Píseň

Písně v textu liturgie jsou doporučeny (ne závazné). Je jich více než obvykle, protože jste nás o to žádali. Bylo by dobré, kdybyste se naučili alespoň jednu nebo dvě z těch krátkých.

PARAGUAYSKÁ KRAJKA ŃANDUTÍ

Toto typické umělecké dílo pochází z tvořivého propojení dvou kultur-evropské a domorodé. Různé vzory a motivy navazují na bohatou paraguayskou přírodu. Propojuje je jedna niť, symbol jednoty v různosti. Podle autorky, umělkyně Marie Victorie Servino vyjadřuje kruh stálou Boží přítomnost. Na pozadí krajky jsou 3 barvy-červená, zelená a modrá. Červená půda ukazuje na utrpení a sílu, bojích a nadějích lidstva. Sytá zeleň neustále připomíná možnost pozitivních změn. Modré nebe nám dává pocit domova, ochrany a perspektivy.

Umělkyně se narodila v r.1963 v hlavním městě Asunciónu. Dlouhá léta vyučuje umělecké předměty na různých školách a stará se o vzdělávání učitelek a učitelů výtvarné výchovy. Spolupořádá výtvarné kroužky pro děti. Spolu s uměleckou společností Mandala realizuje ve staré tovární budově interaktivní projekt muzea pro děti a mládež.